

פרוטוקול מס' 138

מישיבת ועדת הכספים

יום ב', כ"ח בתשרי תשל"ה - 14.10.1974, שעה 10.00

ג כ ח נ:

חברי הוועדה:
י. קרגמן - הינ"ר
א. אפרת
ש. ארליך
י. גולן
צ. גרשוביץ
ב.צ. חלפון
ע. פיינרמן
י.ש. פלומין
ח. קורפור
ד. קורן
א. רובן

מזמנים:
ד"ר ג. קיטרון - היועץ המשפטי לוועדה
ד"ר שטארב - סגן נציב מס הכנסה
א. פישר - שמאי ראשי
ש. מושכל - עוזרת ראשית ליועצת
המשפטית למינהל הכנסות
המדינה

מזכירת הוועדה: ס. אלחנני
יועץ כלכלי לוועדה: א.ב. פלוג
רשמה: ע. הירשפלד

סדר-היום: דיון בתקנות מס שבח מקרקעין (תיקון מס' 5), תשל"ה-1974.

היו"ר י. קרגמן:

אני פותח את הישיבה.

תקנות מס שבח מקרקעין (תיקון מס' 5), תשל"ה-1974

אבקש את ד"ר שטאובר למסור לוועדה

פרטים על תקנות מס שבח מקרקעין.

ד"ר שטאובר:

אני רוצה להפנות את תשומת-לבכם לתדפיס שבידיכם, תחת הכותרת "השינויים המהותיים בתקנות מס שבח מקרקעין (תוספת מס), תשל"ה-1974 לעומת תקנות המקרקעין (אגרות), תשל"ל-1970". בקודה מהותית ראשונה, שיושב-ראש ועדת הכספים כבר הזכיר אותה מעל במת הכנסת היא, שבניגוד למה שקיים באגרות, הרי לגבי תוספת מס התקנות הן באישור ועדת הכספים. תוספת מס באה להחליף את האגרה. בשנת 1963 קראו לזה תוספת מס, והשם הזה נשאר עד היום. שינוי בסיסי בוסף בתקנות החדשות הוא זה: בזמן ששנוי הבכס לצורך האגרה בקבע ביום הרישום, שינוי זה זאת בתוספת מס, וזה בקבע לפי שווי המכירה. אותו שווי שנקבע לצורך מס שבח למוכר, בקבע גם לקונה. שינוי מהותי בוסף שאנו מצייבים הוא ביחס לרשויות מקומיות. ביחס לרשויות מקומיות באמר בסעיף 9 של התקנות הישנות: "(א) רשות מקומית פטורה מאגרה בעד רישום עסקה במקרקעין המשמשים או המיועדים לשמש למטרה ציבורית שנקבעה בחיקוק או על-ידי המנהל הכללי, הסכמת המנהל הכללי של משרד הפנים", אנו משווים את המצב כפי שקיים במס רכוש. בכס שהרשות המקומית מצהירה מה תהיה מטרתו, אנו פוטרים אותו על-פי ההצהרה. אבל כאשר אותה רשות מקומית תבוא למכור את הבכס ויתברר שבתקופה שהיא החזיקה בו הוא לא שימש לאותה מטרה על-פיה היא קבלה את הפטור ממס, או חלק מהתקופה, אז היא תצטרך לשלם, יחסית, את תוספת המס על אותו זמן.

אותו דבר קבענו גם לגבי מוסד ציבורי, אשר קונה בכס ומצהיר שהוא מתכוון לבנות שם קופת-חולים. אבל לאחר שהוא קנה את הבכס התברר שקופת-חולים שינתה את התוכנית והבכס לא שימש את המטרה, וימכרו אותו בכדי לקנות בכס דלצנות במקום אחר. אז הבכס הזה בדיעבד לא שימש את המטרה, הוא איננו פטור. כי כאשר נותנים את הפטור, הכוונה היא שהיעוד שלו צריך לשמש את המטרה. יכולה להיות גם בעיה אחרת. נבית שקופת-חולים קנתה בית כדי שימש למרפאות, ותקופה מסוימת היא באמת שימשה כמרפאות. לאחר-מכן שונן התוכנית מסיבות אובייקטיביות, וקופת-חולים השכירה את המקום והוא שימש למטרה אחרת. אנו לא מתערבים, אבל כשקופת-חולים תבוא למכור את הבכס, ויתברר שמחצית התקופה הוא לא שימש את היעד לפיו קיבל את הפטור, אז היא תצטרך לשלם את הפטור. השינוי הוא בזה, שאיננו רודפים אחרי המוסד הזה כדי לראות מה קורה, אלא כשהוא הולך למכור את הבכס אנו בודקים את העניין.

סעיף 5 - פטור לעולה - גם כאן אותו

עיקרון.

היו"ר י. קרגמן:

ביחס לעולים אני רוצה לציין. ישנם עולים חדשים שמקבלים דירות, סוגרים את הדירה ונוסעים לחוץ-לארץ; אחר-כך הם חוזרים ארצה לתקופה קצרה, משכירים את הדירה, או מוכרים אותה, וכך הלאה. מה הדין במקרה כזה?

ד"ר שטאובר:

במס רכוש יש לנו פתרון לעניין. העולה מקבל את הפטור כל עוד הוא גר בדירה. כלומר, הוא יהיה רשאי לקבל פטור לחמש שנים. אם הוא בא לחודשיים ולאחר-מכן סוגר את הדירה ויוצא לחו"ל, אנו שוללים ממנו את הפטור. אולי היושב-ראש נתקל בכמה מקרים כאלה, אבל לא מדובר פה על מאות ואלפים. הבעיה החריפה מאד בעניין מס רכוש, כי כל הדירות מסוג זה במס רכוש חייבות במס מלא ברגע שהעולה איננו גר בדירה, ואנו עורכים כל מיני בדיקות איך להגיע לאותן דירות, אשר מושכרות או סגורות ובעליהן בחו"ל.

ביחס לאגרת רישום (תוספת מס) הבעיה היא כזו. עולה נחשב מי שמציג תעודה שהוא תושב ארעי. פה אני אולי מגלה רוחב לב, אבל אני אומר שאדם שנא לארץ בתור תושב ארעי וקונה דירה, מקבל פעם אחת את הפטור הזה, ובזה הוא קנה בחלה בישראל. הוא יכול לקבל דירה ובית עסק פעם אחת. אולי בזה הוא קשר עצמו לארץ, ויש

בזה יתרון. אני רוצה לציין ששינוי פה משהו. באגרות ניתן שנה אחורה ושבע שנים קדימה. כלומר, שנה אחורה ושנתיים, ואם אדם שינה את תעודתו מארצית לטורפית, בנותנים לו חמש שנים. פירוש הדבר שנותנים לו שבע שנים קדימה. קבענו פה, ששינוי מתעודה זמנית לתעודה סופית, לדעתנו זה בכלל לא צריך לשנות. במס רכוש אנו בנותנים לעולה חמש שנים קדימה, ואנו חושבים שיש לתת קדימה חמש שנים גם פה, וזה השינוי שאנו מציעים.

רכישת זכויות במקרקעין באזור פיתוח. לפי תקנות האגרות, הפטור היה ניתן לא רק לקונה דירה באזור פיתוח, אלא גם לאדם שקנה ממנו את דירתו. אנו מציעים לתת את הפטור רק לקונה, הן של המפעל, הן של הדירה, ולא לתת אותו למוכר.

שיעורי המס על דירות מגורים. המס על דירות מגורים הוא: עד 55,000 ל"י משלמים 75 ל"י. מ-55,000 ל"י עד 70,000 ל"י משלמים 3%, ומ-70,000 ל"י עד 175,000 ל"י - 3/4%. אנו מציעים, שבמקום שיהיה כתוב מ-55,000 ל"י עד 70,000 ל"י - 3%, יהיה כתוב 30 ל"י על כל אלף. זאת אומרת, שזה יהיה לפי אותה שיטה, אלא שבמקום אחוזים אנו אומרים בסכום. לחבר הכנסת פלומין יש הצעה לתיקון בענין זה.

י. ש. פלומין:

אני מציע לעבור לשיטת האחוזים, כי אני חושב שכשקובעים אגרות לפי לירה לכל 1,000 ל"י, זה מסבך את החישוב. הדרך הפשוטה ביותר היא לעשות חישוב כולל של אחוזים, וגם מס שנת בערך לפי חישוב של אחוזים. אבל הבעיה שלי היא מהותית יותר. יש כאן קפיצות. עד 55,000 ל"י - 75 ל"י; בין 55,000 ל"י ל-70,000 ל"י - 3%; בין 70,000 ל"י ל-175,000 ל"י - רבע ו-3%. כגראה שלקפיצות אלה יש רקע הסטורי. אני מציע לפשוט את זה ולקבוע שני שיעורים: עד 75,000 ל"י - 1%, ומ-75,000 ל"י עד 200,000 ל"י - 4 1/2%.

ד"ר שטארב:

אני מקבל עקרונית, שאת העיוות הזה שעד 70,000 ל"י בקבוצה 3% ומעל זה 3/4%, חייבים לתקן. אני מציע להשאיר את התיקרות. עד 55,000 ל"י זה יהיה 75 ל"י; עד 175,000 ל"י - 1%. אם הוועדה מקבלת את הצעתי, אני חושב שזה יהיה תיקון צודק ובכונן.

ע. פיינברמן:

ההצעה נראית לי משתי סיבות. א) משום שהדרגה 55,000 ל"י - 175,000 ל"י מזמן חדלה להיות משמעותית במחירי הדירות. ב) בנורמלי שמשל ל-175,000 ל"י 1% גם היום קיים, ואין שום סיבה לא לעשות זאת.

ד"ר שטארב:

עקרונית אני מקבל את הצעתו של חבר הכנסת פלומין. מ-55,000 ל"י עד 175,000 ל"י - 1%; מ-175,000 ל"י ומעלה - 4 1/2%.

ת. קורפן:

בינואר 1973 קבע שר המשפטים דרגות חדשות לאגרות העברה בטאבו. האם מה

שאתם עושים עכשיו חתפף?

ד"ר שטארב:

אנו מעתיקים את זה, עם הקלה. העתקנו ב-90% מה שמשרד המשפטים קבע במשך כל הזמן. אני מצייין רק מה אנו משנים, וההקלות הן מרחיקות-לכת. מאחר שכל המסים מתרכזים אצלנו, אני רוצה להביא לידי איחוד כל ההגדרות.

ת. קורפן:

אני חושב שיש להכניס כאן גם את נפגעי הנאצים. ברגע שהקלה ניתנת לעולה, גם נפגעי הנאצים היו עולים בעבר.

ד"ר שטארב:

הבעייה של נפגעי הנאצים עומדת עכשיו ביחס למס רכוש. למשל, נפגעי מלחמה מקבלים פטור ממש רכוש, ואילו נפגעי הנאצים ובכיים אזרחיים, שהם לעתים קרובות בכיים קשים, אינם מקבלים פטור זה. לכן אני אומר שצריך לעבור על כל הנושא. אבל אין כל מניעה שבגיא תקנה לתיקונה.

הי"ר י. קרגמן:

אני מעמיד להצבעה את הצעת התיקון של חבר הכנסת פלומין, שסוכמה במשותף

עם ד"ר שטארב.

ה צ ב ע ה

הצעתו של חבר הכנסת פלומין - בתקבלה.

ד"ר שטארב:

שיעורי המס על משק חקלאי. בתקנות הקיימות יש אגרת הדרגתיות. בתקנה 16 אנו מציעים לבטל את ההדרגתיות הזאת, ולומר עד 70,000 ל"י זו הדרגה הנמוכה ביותר. כשמוכרים משק חקלאי, יש בעייה של דירה, וישנה בעייה של יתר חלקי המשק החקלאי. אנו מציעים פה איך לחלק את השטח בדירה והמשק בצורה כזו: לוקחים את הדירה, מוסיפים לה פי שלוש שטח קרקע, והיתר זה משק. כלומר, בית כאילו בנוי על 33% מהקרקע.

ע. פיינרמן:

האם ההגדרה הזאת, כפי שהצגת, ידועה לחקלאים? לפי מיטב ידיעתי זאת הגדרה שלא היתה קיימת ותיתקל בהתנגדות קשה ביותר מצד החקלאים. לי יש טענה בגד ההגדרה של קביעת שווי בקי.

ד"ר שטארב:

עכשיו אני מוסיף את זה דווקא לדירה. אני חושב שזה יתרון, ולא חסרון. אני רוצה להפנות את תשומת-לבכם לכתוב בסעיף 19 בתקנות הישנות. המשמעות של הסעיף הקיים היא, שמתוך סך-הכל המשק מוציא את הבנין בלי הקרקע, דבר שאיננו צודק לחלוטין, ואז היתרה במשק הרבה יותר גבוהה, כי הקרקע מצטרף למשק. אני אומר, לא יתכן דירה בלי קרקע. ומכיוון שבעד דירה בשווי עד 70,000 ל"י משולמת תוספת מס בסך 75 ל"י, ולאחר-מכן 1%, הרי שברור שאם בשאיו את הקרקע הזאת במשק, אז מעל ל-70,000 ל"י יצטרך בעל המשק לשלם 4%. כאן אני מוציא שטח קרקע סביר ומצרף אותו לדירה. אני רוצה שתדעו, שכוונתי היתה להתחשב עם החקלאים.

ע. פיינרמן:

אני מבקש לבדוק את העבין עם אנשינו, שיש להם דעה שונה בנושא זה.

ד"ר שטארב:

אני מוכן, ואם יתברר שעשינו פה מעשה רע לחקלאים, נחזור בנו.

י.ש. פלומין:

באותה שכביקה של רכישת הקרקע, לפי תקנה 2(4) - "בנין אשר שטחו הכולל פחות מ-30% מהשטח הכולל שהיה מותר לבנות עפ"י תכנית בנין ערים שהיו קיימות ביום המכירה, ואם לא היו תקנות ביום המכירה לפי תקנות שהותקנו לראשונה לאחר יום המכירה - רשאי המנהל לראות את הבנין כאילו היה שני בכסים, שהאחד מהם הוא הבנין בתוספת שטח קרקע של 300% משטחו הכולל והשני יתרת הקרקע (להלן - המבנה). על המבנה תשולם תוספת מס לפי תקנת משנה (1), ואילו על יתרת הקרקע תשולם תוספת מס לפי תקנת משנה (3). שווי יתרת הקרקע יהיה כשווי העלות במקרקעין שנמכרה פחות שווי המבנה". כאן אנו עושים דבר, שאיננו בראה לי מבחינת המיסוי. אינני יודע מה לעשות במקום זה, אבל נדמה לי שזה דבר, שברגע שאתה עושה פעולה מסויימת, אז יש לך חיוב מס לפי המצב המשפטי באותו תאריך.

ג. קיטרון:

אנו הלכנו בדיוק לפי הנהוג בחוק מס רכוש, והוא קובע אותו דבר.

ש. מושכל:

פה מדובר על אותה תוספת מס, שמשלמים לפי המצב היורר מאוחר, וזה המצב שקובע למעשה.

ד"ר שטארב:

יש פה אי-הבנה קטנה. אני חושב, שלאחר שהאדם יבוא וישלם את תוספת המס, בוודאי לא יפתחו את השומה מחדש.

י.ש. פלומין:

כדאי שזה יונהר בתקנה.

ד"ר שטארב:

בתוספת מס זה אקט חד-פעמי. כלומר, ידונו בכך ביום שתיקבע תוספת המס.

י.ש. פלומין:

יש כאן בעייה של טרמינולוגיה, שאנו נכשלים בה, ואני מזיח שאדם שיזדקק

לתקנות, ייכשל בה. אתם מדברים על מכירה, כאשר אנו מדברים על רכישה. אני מציע לקבוע הצדקה לצורך תקנות אלה, למה בדיוק אתם מתכוונים במכירה; או שתציינו הכל רכישה. כי זה ייצור אי-הבנות אצל כל מי שיקרא את התקנות.

ד"ר שטאוב: מבחינה עניינית זה לא משנה. מדובר פה בחלק מהחוק של מס שבת, ששם הכל הולך על מכירה, שפירוש הדבר אצל הקונה זה רכישה.

י.ש. פלומין: אני מסתפק בדברי הסבר אלה.

ד"ר שטאוב: 9. קביעת שווי מיוחדת. לפניכם תקנה בפרדת, שבאה במקום תקנה 23. מדובר פה על תקנה, שבאה להיטיב עם אלה שבזמנו לא יכלו לרשום את הנכס מסיבה אובייקטיבית. אנו הורדנו את התקנה (6), כי על אף מה שכתוב בחמש האפשרויות, יש עוד אפשרות ששית, שהמנהל קובע דברים שאינם כתובים פה. אני מבקש לא להכביס את התקנה הזאת, מכיוון שהיא באה תחת לחצים.

היו"ר י. קרגמן: יש כאן פתח ללחצים בלי סוף.

ד"ר שטאוב: אם מישהו חושב שיש סיבה נוספת, אז נפרט אותה. כי בעצם סעיף (6) מפרט את הכל.

10. העברת זכויות בין שותפים בבית משותף. בתקנות הקיימות, לאחר שהבית נרשם כבית משותף, ניתנת אפשרות לדיירים לרשום את הנכס על שמם תוך שלושה חודשים. אנו סבורים שההגבלה של שלושה חודשים אינה במקומה. אנו אומרים שיש בית ובו 10 דירות, והדיירים מתכבסים ומחליטים לרשום את הדירה כל אחד על שמו, אנו בותנים לו את האפשרות. אנו מעוניינים שהרישום ייעשה מהר ככל האפשר, ועל-ידי הגבלת זמן אנו כובלים את ידי הדיירים. לכן אנו מציעים, שאם זו חלוקה של בית משותף, שהרישום ייעשה בכל עת שיבואו.

11. מינימום אגרה. לפי הקיים, קיימת אגרת מינימום של 30 ל"י. אנו בדעה, שבגבייה של 30 ל"י גורמת עבודה אדמיניסטרטיבית רבה.

היו"ר י. קרגמן: אתם מציעים למחוק את זה?

ד"ר שטאוב: אנו מציעים לבטל את אגרת המינימום. אני רוצה להזכיר שבמס רכוש, כאשר האגרה היא 70 ל"י, אנו מוותרים עליה.

12. שיעור המס על בנין שאינו בנין מגורים. אני יודע שמשרד המשפטים הביא ענין זה לדיון, וועדת הכספים אישרה אותו עקרונית. זה עוד לא פורסם ב"רשומות", אבל עקרונית סוכס, והוועדה אישרה שבמקום $4\frac{1}{2}\%$ על בנין ישן ו- $1\frac{1}{2}\%$ על בנין חדש, יהיה הכל 3%. כלומר, לא תהיה יותר אפלייה בבנין בין בית חדש עסקי לבין ישן.

13. מכירה לגאמן בפשיטת רגל. באגרות היו קובעים 20 או 30 ל"י. אנו מציעים לבטל את זה, ושזה יהיה פטור.

14. שיעורי המס בחליפין. לפי הקיים אנו אומרים בצורה פשוטה מאד: מתחלפים, אתה מקבל נכס שלי ואני מקבל נכס שלך, וכל אחד משלם בעד הנכס שלו. קיימת גם אפשרות שביה. יש לנו שני נכסים, ובשניהם אנו שותפים בחצי. יום אחד אנו מחליטים להיפרד. אתה תיקח אחד ואני אקח אחד. בעצם התחלפנו בחצי, כאשר לכל אחד היה חצי. יוצא שעל החצי הנוסף הזה שהתחלקת, כל אחד ישלם את חלקו.

י. גולן: אני מבין שיש הצדקה לצדך אם מישהו מתחלף ומסכים לתת לשני, מאיזו שהיא סיבה, דבר ששווה יותר ומקבל נכס ששווה פחות. אבל אם מתחלפים באותו דבר, הרי לא קרה פה שום דבר מבחינה כלכלית.

ד. קורן:
 בניה שיש לי שני אחים שיש להם בית
 ובו שתי דירות, ויום אחד הם רוצים
 שכל דירה תהיה רשומה על שמו של אחד מהם ולא שהנכס יהיה על שם שניהם.
 במקרה כזה לא נעשתה פה שום פעולת מכירה. אם אחד מהם ירצה למכור את
 הדירה, אז צריכה להיות פה פעולה.

ש. מושכל:
 במידה שהעסקה נעשית בין קרובים,
 שיעור המס הוא שלישי בלבד על החלק

שכל אחד מהם רכש.

ד"ר שטארב:
 בניה שיש שני בכסים, שבאחד מהם יש לי
 רבע ולך שלושה רבעים, ואנו מוסיפים
 כסף אחד לשני; או הנכס האחד שוויו הרבה יותר גבוה מהשני. אז אני
 אומר: אנו מתחלפים בין אם הוספתי כסף או לא. אתה מקבל תוספת בכס
 של השותף שלך, ואני מקבל ממך, וכל אחד משלם את התוספת על התוספת שהוא
 מקבל.

ד. קורן:
 יש פה היפרדות של שני שותפים, ולא
 מכירה.

ד"ר שטארב:
 אתן דוגמה בוספת. לי יש בכס ולך יש
 בכס ואנו מתחלפים. במקרה זה גם
 פעולת החליפין היא לגבי חלק ולא לגבי בכס.

י.ש. פלומין:
 קודם העיקרון היה, שמשלמים חצי
 מהשווי, או לפי היקר מהשניים. עכשיו
 אתם מציעים שכל אחד ישלם את האגרה המלאה יוצא שהחמרתם ב-50%.

ש. מושכל:
 למעשה אלה שתי מכירות, אלא שהמקרה
 הוא שהמוכרים והקונים זהים. אבל
 אין שום הגיון לא לראות בזה שתי מכירות.

ד"ר שטארב:
 ברצוני להסביר מה הביא אותנו לשינוי
 המחשבה. כאשר התקנה הבסיסית הזאת
 היתה קיימת, שיעור האגרה היה שווי על דירה, בית וקרקע, והתעוררה
 השאלה: לי יש דירה ולך יש קרקע. אני מקבל את הדירה, אז עליה יש
 שיעור הרבה יותר נמוך, ועל קרקע יש שיעור הרבה יותר גבוה. בשאלת
 השאלה מדוע אני צריך לשלם שיעור של 4½%. לכן אמרנו, שמי שקונה דירה,
 משלם שיעור לפי דירה. אינני רואה בזה החמרה, אלא צדק שנעשה, וזה
 הגיוני.

י.ש. פלומין:
 אני מסכים עם זה.

ד"ר שטארב:
 אני סבור שעקרונות פשוטים אתה צנין,
 בלי שום כוונה להחמיר, אלא להביא את
 זה למצב שיתאים לתקנות החדשות.

15. חלוקה לפי חלקי הבעלים לפני
 החלוקה. עד עכשיו, אם רצינו לחלק בינינו חלקת קרקע, כל אחד צריך
 היה לשלם 1½% אגרה משווי כל חלקה הנוצרת בחלוקה. בניה שלשנינו יש
 חלקת קרקע, אנו רוצים להיפרד, הולכים למודד, הוא מחלק את החלקה
 והולכים לטאבו. אז הטאבו היה תובע 1½% מכל אחד מאתנו. כעת אנו
 מציעים לפטור את החלוקה מתוספת מס. לזה אנו קוראים חלוקה שצריכה
 להיות פטורה, לעומת מה שאנו משלמים היום שלישי מהאגרה.

עד כאן התיקונים.

חוק מס שבח מקרקעין (תיקון מס' 5) תשל"ה-1974
תקנות בדבר קביעת מועד לשווי של מקרקעין

ג. קיטרון:
 בסעיף 1 - בסיס לקביעת שווי - מחקרו
 את המלים "או במועד מאוחר יותר".

י.ש. פלומין:
 מכאן יוצא שצריך להתחיל מחדש את כל
 הפרוצדורה.

ג. קיטרון: אני רוצה להעיר, שהתקנות הקיימות של משרד המשפטים בדבר תוספת מס צריכות להופיע מחדש, אבל הופעתן התעכבה, כי שר המשפטים נמצא עתה בחוץ-לארץ. לאחר שהשר יחזור יובאו התקנות לוועדת הכספים, במידה שיש בהן חוראות פטור חדשות. ועדת החוקה, חוק ומשפט, קבעה בזמנו ששר המשפטים הופשי להתקין תקנות בדבר אגרות.

באישור ועדת הכספים ושר האוצר.

היו"ר י. קרגמן:

ג. קיטרון: ואילו כל פטור ששר המשפטים מציע בתקנות הקיימות, טעון אישור ועדת הכספים. זה סעיף בחוק מקרקעין, ומכיוון שמשרד המשפטים מתכוון להכניס כמה שינויים קלים בעגיבי פטור, התקנות החדשות יובאו לפני ועדת הכספים. התקנות עוד אינן מוכנות, אבל מי שלא משלם תוספת מס, לא ישלם גם אגרה. (ג) אנו מתכוונים גם להסדיר את התקנה מס' 2, שחבר הכנסת פלומין מתייחס אליה, ולהכניס אותה למשרד המשפטים, כי היא שייכת לשם.

עוד שתי הערות. אנו עמדנו על כך, שבסעיף נכים קרתה תקלה. כתבנו בכה, ופירושו של דבר בכה, שדרגת נכותו אינה פחותה מ-10% יהיה פטור. לא זאת הכוונה. הכוונה היא לאלה שזכאים לתגמול, אפילו מינימלי. לכן אנו מבקשים במקום המלים "כמשמעותו בחוק זה" לומר "הזכאי לתגמול בחוק זה".

ולאחרונה, כיוון שהחוק יתפרסם ביום ששי, ומסופקגד"אם תוך שלושה ימים בוכל להסדיר זאת, אנו מבקשים להוסיף את המלים: "תחילתן של תקנות אלה ביום תחילתו של החוק".

ח. קורפן: לפני כשבועיים מיפילתי בעגין תוספת מס של עולה חדש. מסתבר שיש טופס במשרד המשפטים שעל העולה החדש למלא כדי לקבל את הפטור. חברת "עמידר" רוצה לבצע מיד את הרישום, כדי שלא יהיה עליה לטפל בתשלומים נוספים. החברה מבצעת את הרישום ומחייבת את העולה בסכום של 1,140 ל"י בעד אגרת רישום, והבנק הוסיף סכום זה למשכנתא. לאחר חודש קיבל העולה הודעה שהוא פטור ממס. הוא הלך לבנק, שם חישבו לו פחות 1,140 ל"י. אני מבקש להכניס בתקנות, שעולה, עם הצגת תעודת עולה, או הפגיה ממשרד הקליטה, יקבל את הפטור במקום.

ד"ר שטארב: אני רוצה להגן על כבודם של עובדי חברת "עמידר". הבעייה התעוררה לאחר פסק-דין בעגין דומה, שאיננו יכולים יותר לגבות תוספת מס. חברת "עמידר" עמדה בפני בעייה, שלא יכלה למסור לדייר את הדירה, כי הדייר לא יכול היה לקבל משכנתא מהבנק, מאחר שהבנק אומר - מה יקרה אם לא תשלם תוספת המס. חברת "עמידר" הגיעה למסקנה, שמוטב שהעולה, או כל אדם אחר יקבל את הדירה והיא תחייב אותו ב-1,400, ואם יהיה צורך היא תחזיר סכום זה, כי אחרת היא איננה יכולה למסור את מפתח הדירה לדייר. המקרה קרה לא בגלל הפורמליות של חברת "עמידר", אלא בגלל הסיכון המשפטי שהיה קיים. הבעייה היא שהדירה לא נרשמת בטאבו. עכשיו, עם תשלום תוספת מס, לא יהיו בעיות.

מדוע צריך לקחת מהעולה 1,400 ל"י ולהחזיר לו את זה לאחר חודש?

ח. קורפן:

ד"ר שטארב: את הפטור היה יכול לתת או משרד המשפטים או מנהל מס שבה. משרד המשפטים נותן את הפטור אם באים לרשום את הנכס בטאבו. יש עוד מצב, שאי-אפשר לפתוח תיק בטאבו. לא יכולנו לגבות תוספת מס, כי בית המשפט אסר עלינו לגבות תוספת מס. באה חברת "עמידר" ומצאה דרך בצורה של גביית פקדון.

אני חושב שביררנו את העגין והוצעו פה תיקונים טובים.

היו"ר י. קרגמן:

אני מעמיד להצבעה את תקנות מס שבה

מקרקעין (תיקון מס' 5) תשל"ה-1974.

ה צ ב ה

תקנות מס שבח מקרקעין (תיקון מס' 5) תשל"ה-1974
נתקבלו פה אחד.

א. רונן:

האם מערכת מס שבח ומס רכוש קשורה ומתואמת עם ההכנה של מס השבחה שנעשית במשרד הפנים? (ב) מתי נקבל הצעה של חוק מס השבחה?

הי"ר י. קרגמן:

מס השבחה הוא ענין לעיריות.

ד"ר שטאוב:

הייתי חנר בוועדה משותפת לזו ולמשרד הפנים, ודובר שכאשר בגיש את חוק מס שבח מקרקעין, משרד הפנים יגיש את חלקו, כי שני החוקים צריכים להיות מוגשים יחד, ואז ודאי ידובר על כך.

א. אפרת:

לאחר שהיושב-ראש יזם ב-6.10 ישיבה שהוקדשה להתפתחויות החברה לישראל ובענין בנק טיבור רוזנבאום, אני חושב שעלינו להמשיך בשמיעת ההסברים. ועדת שרים לעניני כלכלה יושבת היום בענין זה, ואני מבקש שהדברים יובאו לידיעת ועדת הכספים בעוד מועד לבירור ולחנות-דעת.

הי"ר י. קרגמן:

מחר מתקיים ישיבה של ועדת הכנסת, ושם יוחלט אם להעביר את הדיון בנושא זה לוועדת הכספים או לוועדת הכלכלה. אם יוחלט להעביר את הדיון לוועדת הכספים, קבעתי כבר עם שר האוצר, שיופיע לפני הוועדה ביום ד' בתל-אביב.

תודה רבה. הישיבה בעולה.

הישיבה בסתיימה בשעה 12.00